

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **J.M.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 27 września 2023 r.,
wniosku Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
Lublin – Zachód w Lublinie.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku postanowieniem z dnia 12 lipca 2023 r., sygn. akt II K 942/23, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W przekonaniu Sądu Rejonowego w sprawie występują okoliczności, które mogłyby stwarzać wątpliwości co do bezstronności organu, albowiem w przedmiotowej sprawie jednym z pokrzywdzonych jest sam Sąd właściwy miejscowo do rozpoznania sprawy, a także referendarz sądowy tego Sądu, co uzasadnia wystąpienie z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja unormowana w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątku od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy i z tego względu jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, jeżeli przemawiają za tym istotne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jednym z nich jest autorytet wymiaru sprawiedliwości, dla kształtowania którego należy unikać sytuacji, w których rozpoznanie danej sprawy przez sąd wiązałoby się z ograniczeniem swobody orzekania lub mogłoby – w odczuciu społecznym – prowadzić do przekonania o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że „zewnątrzny wizerunek funkcjonowania sądów wymaga, aby unikać wszelkich sytuacji mogących stwarzać zagrożenie formułowania racjonalnych opinii, że nie tylko względy merytoryczne decydują o sposobie rozstrzygnięcia sprawy. Toteż należy uwzględnić wniosek złożony w trybie art. 37 k.p.k., jeżeli zachodzą uzasadnione podejrzenia, że postronny, ale i obiektywny obserwator określonego postępowania sądowego mógłby powziąć wątpliwości co do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny i bezstronny w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2021 r., II KO 34/21, LEX nr 3181529; zob. też: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 lipca 2019 r., V KO 71/19; LEX nr 2744156*).

W kontekście realiów¹⁾ w faktycznych i procesowych sprawy należy podkreślić, że Sąd Najwyższy od dawna i niezmiennie akcentuje, że „nie do pogodzenia z dobrem wymiaru sprawiedliwości – w aspekcie bezstronności i swobody wyrokowania – jest sytuacja, w której sąd właściwy miejscowo według zasad ogólnych miałby rozpoznawać sprawę oskarżonego, będąc jednocześnie instytucją pokrzywdzoną przestępstwem stanowiącym przedmiot oskarżenia” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2021 r., II KO 25/21, LEX nr 3229446; zob. też powołane tam postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 kwietnia 2006 r., III KO 20/06; z 19 sierpnia 2003 r., II KO 33/03, OSNwSK 2003/1, poz. 1716; z 21 kwietnia 2004 r., III KO 4/04, OSNwSK 2004/1, poz. 759; z 21 kwietnia 2004 r., III*

KO 7/04, OSNwSK 2004/1, poz. 762; z 19 maja 2006 r., IV KO 31/06; z 2 kwietnia 2004 r., V KO 13/04, OSNwSK 2004/1, poz. 684; z 17 sierpnia 2004 r., V KO 48/04, OSNwSK 2004/1, poz. 1449; z 29 listopada 2002 r., V KO 54/02; z 15 października 2003 r., IV KO 41/03, OSNwSK 2003/1, poz. 2149; z 8 czerwca 2005 r., IV KO 35/05, OSNwSK 2005/1, poz. 1121).

Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie, albowiem jeden z występów, o które został oskarżony J.S., miał polegać na uszkodzeniu szyby w oknie Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku. Ponadto inny czyn miał zostać popełniony na szkodę referendarza tego Sądu, co samo w sobie nie determinuje przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k., jednak w połączeniu z pierwszą ze wskazanych okoliczności wspiera potrzebę takiego rozstrzygnięcia. Z tego względu Sąd Najwyższy przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Lublin – Zachód w Lublinie, którego siedziba mieści się niedaleko siedziby Sądu właściwego miejscowo na zasadach ogólnych.

Z tych względu orzeczono jak w postanowieniu.

[Sz.K.]

[ms]